

מכתב למורה

מכתב של אלבר קאמי למורה שלו ב-17/5/1957,
כשזכה בפרס נובל לספרות.

1

מר ז'רמן היקר,

נתתי להמולה, שהקיפה אותי בימים האלה לשפוך
מעט, ועכשיו אני פונה אליך, לומר לך דברים שיוצאים
מן הלב. חלקו לי כבוד גדול מדי, שלא רדפתי ולא
ביקשתי לי. אבל כשקיבלתי את הבשורה, הראשון
שחשבתי עליו, אחרי אמי, היית אתה. בלעדך, בלי
היד החמה הזאת שהושטת לילד הקטן העני שהייתי,
בלי תלמודך, והדוגמה שנתת, לא היה קורה דבר
מפל אלה. אינני עושה עניין גדול מסוג זה של כבוד.
אבל זו הזדמנות, מפל מקום, לומר לך מה היית ועודך
בשבילי, ולהבטיח לך שמאמציך, עבודתך, והנדיבות
שהשקעת בה, עודם חיים בלבו של אחד מתלמידיך
הקטנים, שלמרות שנותיו לא חדל להיות תלמידך
המכיר לך טובה.

10

15

אני מחבק אותך בכל כוחי.

אלבר קאמי

לעברית
טובה

אשנב